

సంజీవి కూచున్న అరుగు ముందునుంచి ఓ లారీ వెళ్ళింది. అంతకుముందు ఓ బండి వెళ్ళింది. వాటి రెండింటికీ మధ్య కొంత దూరం ఉంది... అన్నిటిని గమనించాడు.

ఈ మధ్య స్కూళ్లు లేకపోవటంవల్ల కోచస ఎక్కువైంది సంజీవికి. దీని వల్ల అందరినీ గమనించి... అనేకాదు, అన్నిటిని గమనించాడు. పన్నెండు గంటలకు కొట్టాలి? పదమూడు గంటలకు కొట్టకూడదు? ఇలా. రాత్రిళ్ళు లేని అనవసర ప్రశ్నలతో ఓ అర

గంట తండ్రిని చంపుకు తింటున్నాడు కూడా...

స్కూలు లేకపోవటం మొదట్లో సరదాగా ఉంది సంజీవికి. ఉంచుకుని స్థూలుకు వెళ్ళటం, లేదని చెప్పేటప్పటికి పొలోమని గుంపుగా బయటికిరావటం, కాస్సేపు రోడ్డుమీద అందరితోపాటే అరుస్తూ తిరగటం. కాని రాను రాను ఏంతోవక చిరాకు ఎక్కువయింది. 'అసలు స్కూళ్ళు ఎందుకు మూసేయటం?' అదే తండ్రి నడిగితే ఏవేవో చెప్పాడు. ఆ చెప్పింది నచ్చలేదు సంజీవికి...

తనకి స్కూలుకి వెళ్లాలని లేనిరోజున స్థూలు మూసేయమంటే వీళ్ళు మూసేయనప్పడు, వాళ్ళ వద్యన్నప్పడుకూడా తను మానేయటం ఏంజాగుండ లేదనిపించింది. “అనలు కుర్రాణ్ణి అందరూ చిన్నతనంగా చూస్తున్నారు” నిపించింది సంజీవికి...

ఇటువంటి ఆలోచనల్తోనే లారీ వెడుతుంటే చూశాడు. అందులో ఇటుకలున్నాయి.

“లారీ ఇటుకల్ని తీసుకెడుతోంది” అనుకున్నాడు...

కాస్టేవటికి ఇంకో బండొచ్చింది. దాన్నిండా దూలాలన్నాయి. దీటి మలుపు దగ్గర అగిపోయింది బండి.

బండివాడు ఇంకో ముగ్గురు మీదికి విసురుతున్నారు దూలార్ని ... చిత్రంగా చప్పుడవుతోంది.

అరుగు దిగి గబగదా పరిగెట్టు కెళ్ళాడు సంజీవి. అలా ఓ దూలంమీద ఇంకో దూలంపడి కొద్దిగా పైకి ఎగరటం బలై బాగుంది సంజీవికి ... చాలా సేపు చూశాడు.

ఇంటికెళ్ళి ఛోంచేసిన తర్వాత మళ్ళీ వచ్చాడు. రోడ్డు మలుపు తిరగ్గానే విశాలంగా ఛాళీస్థలం ఉంది. కొంతమంది చిన్నచిన్న గోతులు తవ్వి దూలాల పాత్రున్నారు.

‘ఎవరిదేనా పెళ్ళేమో’ అనిపించింది సంజీవికి.

మర్నాడుకూడా చూశాడు. పెద్ద షామియానా వేశారు. ఓ పక్క ఎత్తుగా బల్లలూ అవీ పేర్చి మండవంలా తయారు చేశారు. ఇంట్లో చూట్టం మంచి కాలక్షేపంలా తోచింది సంజీవికి.

సాయంత్రంవరకూ చూసేటప్పటికి ఎవరి పెళ్ళో, ఏమిటో తెలుసుకోవాలని పించింది.

నెమ్మదిగా, పొద్దున్నించి పనిపాటలు చేస్తున్న వాళ్ళమీద అజమాంషీ చేస్తున్న ఒకాయన దగ్గరకెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

నెమ్మదిగా అడిగాడు.

“ఏదేనా పెళ్ళాండీ!” అని...

అతను ఓ క్షణం ఆశ్చర్యంగా చూసి నెమ్మదిగా నవ్వాడు. అవునన్నట్టు తలూపాడు. తరవాత “గాంధీగారి పెళ్ళి” అన్నాడు మళ్ళీ నవ్వుతూ...

తిరిగి ఇంట్లోకి వచ్చేవరకూ ఆలోచన సాగుతూనేఉంది సంజీవికి. గాంధీగారి గురించి పాతల్లో చదువుకున్నాడు. ఆయన్ని గాడ్యే కాల్చివంపేసింది చూచా చదువుకున్నాడు. “మరి చచ్చిపోయిన గాంధీగారి పెళ్ళేమిటి?”... ఎంత బుద్ధి బద్దలుకొట్టుకున్నా అర్థంకాలేదు. “నాన్న గార్ని అడగాలి రాత్రికి” అనుకున్నాడు.

రోజూ ఈ మధ్యన సంజీవి అడుగుతున్న ప్రక్కలకి చిరాగ్గాఉంది రనాధానికి. ఆఫీసులో చచ్చిరాగానే డిక్టేట్ చంపటంతో కోపం కవస్తోంది. కాని పన్నించేళ్ళ ఆవయః తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఉం

ముందు ముందు సంజీవికి బాగా ఉపయోగ పడుతుందని ఓపిగా సమాధానాలు చెప్ప తున్నాడు. కాని...

...“నాన్నగారూ...మన వీధి చివర లేళ్ళు గాంధీగారి పెళ్ళి చేస్తున్నారు” అన్నప్పుడు నవ్వాచ్చింది రంగనాథానికి. నవ్వాడుకూడా...

తండ్రి నవ్వు చూసి చిన్నబుచ్చు పున్నాడు సంజీవి.

వాడు చిన్నబుచ్చుకోవటం చూసి అన్ని సంగతులు విడమర్చి చెప్పాడు రంగనాథం.

అది గాంధీగారి పెళ్ళికాదని...ఆయన నూరవ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా జరుపుతున్న ఉత్సవమని, ఇంకా గాంధీ గారి గురించి కొన్ని వివరాలు చెప్పాడు.

అన్నీ విన్న సంజీవి ... మరి గాంధీ గారి ఈ ఉత్సవం ఎవరు చేస్తున్నారని అడిగాడు.

“గాంధీగారి అభిమానులు” అన్నాడు ఏం చెప్పాలో తోచక రంగనాథం...

“గాంధీగారి అభిమానులెవరని” తడుము కోకుండా సంజీవి అడుగుతాడని తెలుసు.

అందుకనే కులమత భేదంలేని వాళ్ళు, బద్దం ఆడనివాళ్ళు, నీతినిజాయితీల మీద రవం ఉన్నవాళ్ళు...ఇలాంటి వాళ్ళంతా మనకి అభిమానులని విడమర్చి పుడు రంగనాథం.

* * *

సర్పాడు సంజీవి బలవంతవల్ల, రంగం సెలవకావటం మూలంగా వితో కలిసి వెళ్ళాడు రంగనాథం.

కొందరు రాజకీయ నాయకులు... వదలిలో ఉన్నవాళ్ళు, లేనివాళ్ళు, ఖద్దరు బట్టల్లో మెరిసిపోతూ ఎచ్చారు. గంభీరంగా ఉపన్యాసాలిచ్చారు. ఉత్సవం గొప్పగా జరిగింది.

ఆ ఉత్సవాన్ని అంత జయప్రదంగా నిర్వహించిన నరిసింహులికి, వెంకట రావుకి, సోమయాజులుగారికి అందరూ అభినందనలు తెలిపారు.

కాని రంగనాథానికి భయంచేసింది... సంజీవి ఆ ప్రశ్న అడుగుతాడేమో అని.

గాంధీగారి అభిమానులు చేస్తారన్నా పుగా ఉత్సవం...నల్ల బజారు వ్యాపారంలో చేయితిరిగిన వెంకట్రావు, గుడంబా వ్యాపారంలో దిట్ట నరిసింహులు, నిత్యం ప్రతిదానికి నక్కజిత్తులతో అబద్ధాలని అవలీలగా ఆడే చాందసుడు సోమయాజులు గారు, ఎందుకు చేశారు ఉత్సవం అని.

గాంధీగారి అభిమానులు అంటే ఆయన చెప్పినవి నోటితోటే ఉపన్యసించి, చేతలో ఆయనకి దూరంగా ఉండేవారా అని.

కాని సంజీవి అడగలేదు. పన్నెండేళ్ళ సంజీవికి వాళ్ళగురించి ఏమీ తెలియదు. ఏదో పెళ్లి చూసినట్టే చూశాడు ఈ ఉత్సవాన్నికూడా...కాని తెలివైన కుర్రాడికి జవాబు చెప్పాల్సొచ్చే తండ్రిగా, ఆ ప్రశ్నలు సంజీవి అడక్కపోయినా రంగనాథం భయపడ్డాడు. భయపడి తొందరగా సంజీవిని తీసికెళ్లిపోయాడు అక్కడనుంచి.